

გზისკენ

გაზეთის ფანი:

ფურცლი 4 შან.
 ოთხი თვით 1 თუმანი.
 ცალკე ნომერი 10 კაპიკი.
 შანსაქციის ფანი
 პირველ გვერდზე მუდმივად ღირს 3 კაპიკი.
 უკანასკნელ გვერდზე : 1 კაპიკი.
 ქალაქ გარედან მიღებული მისთვისაა 10 კაპიკი.
 სამგლოვიარო განცხადებების დაბეჭდვა თითოეული არა უმეტეს სამი გამოცხადებისა, ნაშუადღევს 1 საათი.
 S. A. 1 საათის შემდეგ 10 კა.

რედაქცია და კანტორა იმყოფება თფილისის ქუჩაზე, მიქელაძის სახლი. კანტორა ღია დღის 9-2 საათამდის, და საღამოს 5-8 საათამდის, კვირა-უქმე დღეების გარდა.

№ 194

ყოველდღიური საზოგადოებრივი და სალიტერატურო გაზეთი

№ 194

ღრმად დამწუხრებულნი: ნინა სალაძისა, სერაფიმა, ვაღინა, პუბლია და ლიუდმილა სალაძეები, პლატონ და სონია სალაძეები, ვალაქტიონ და თეოდორე აბესაძეები, აკაკი აბულაძე და ოსკარ ტუარსკი, ასტიონ და ბიკენტი აბესაძეები, აუწყებენ ნათესავე ნაცნობებს და აზნაულებს: პირველი შეიღის, მეორენი ძმის, მესამენი მისწულის, მეოთხენი დისწულის, მეხუთენი ცოლის ძმის და მეექვსენი მამიდამწულის.

ალექსი (ჭყჭუტია) სიმონის ძის სალაძის

ქუთაისის მესამე გინაზიის მოსწავლის გარდაცვალებას. პანაშვიდი ყოველ დღე საღამოს 5 საათზე. დაკრძალვა შაბათს 9 დეკემბერს, დღის 2 საათზე საფინიხის ეკლესიაზე. გეგმავთ: საღამოს ავარაკი რიონის და ტყიბულის რკინის გზების კუთხე

ღრმად დამწუხრებულნი დედა დარია ზაალის ასული, ძმა ზაალ ისიდორატიონის ძე და თამარ გაბაშვილები და სიძე მათი გენერალი ალექსანდრე პლატონის ძე მიქელაძე და ასული მისი მერა უგულუაძისძის მუხარაბიძით აუწყებენ ნათესავე, ნაცნობთ და მეგობართ: რომ დეკემბრის 8-ს ხან გრძლივ ავადმყოფობის შემდეგ გარდაიცვალა

გიორგი (ქორეკია) გაბაშვილი

პანაშვილები ყოველ დღე ნაშუადღევს 4 სახვევარ საათზე, დაკრძალვა მოხდება კვირას დეკემბრის 10-ს დღის 3 საათზე, ვაკუაურის სასაფლაოზე, მისამართი: გაბაშვილის მთა საკუთარი სახლი.

ღრმად დამწუხრებულნი: დედა კესარია დათიკოს ასული, მეუღლე მარია ნიკოს ასული; შვილები: ლეონტი, ბენედიქტე, მარია, სილოვანი, აკაკი და მამა ნიკოზო ბურდულაძე მატახელიძე ცოლის მშობი: გრიგოლ და ლეონტი ნიკოს ძენი ანთოლაფები აუწყებენ ნათესავე და ნაცნობთ, რომ ამა დეკემბრის 3-ს

შეტრე ბურდულაძე მატახელიძის

ტრადიციულ გარდაცვალებას. პანაშვილები ყოველ დღე, საღამოს 5 საათზე, ქ. ფოთში სომხის ქუჩა, საკლარო სახლი. დაკრძალვა მოხდება შაბათს 9 დეკემბერს.

ექიმი
 დ. ხ. ალაშვი 10 დეკემბრიდან იღებს საბებიო, შინაგან და ბავშვთა სნეულებით ავადმყოფთ. დღის 11 საათ. 1 საათ. ზღან. 6 საათ. 8 საათ. ბაღის ქუჩა სახლი სანაიძის № 12.

მოგზაურობის ნიშანი.
 (ველიკორუსების თვითგამორკვევის გამო).

დღიდან რუსეთის სახელმწიფოებრივად ჩამოყალიბებისა, მის ერთ პოლიტიკური კურსი ჰქონდა აღებული, რომელსაც არც ერთ შემთხვევაში გვერდს არ უვლიდა. ეს არის დაპყრობითი პოლიტიკა, რომელზედაც შენდებოდა სახელმწიფოებრივი იდეა. ამავე დროს ეროვნული იდეა გვერდზე იყო მიგდებული და ხან სლავოფილიზმში ისახებოდა და ხან კიდევ ტერორისტული საზღვრების გაფართოებაში. ეს არ იყო შედეგი კულტურული და ეკონომიურად გაძლიერებისა. პირიქით, რუსის ერთი ჩამორჩენილი იყო ყველა სხვა ერებთან შედარებით დასავლეთში. ეკონომიური და კულტურული ზრდა არასოდეს წინ არ უსწრებდა ტერორისტულ ზრდას. სულ წინააღმდეგობა სახელმწიფოებრივი საზღვრების არა ნორმალიზაციას, იმ დროს, როცა კულტურული ცხოვრება არსებითად არ გასკდებოდა ინტელიგენციის მტრულ მტკრულ ჯგუფს და ეკონომიური განვითარების საქმე 200 წლით იყო ჩამორჩენილი ევროპასთან შედარებით.

ამ პირობებში მიმდინარეობდა სახელმწიფოებრივი ცხოვრება და ამავე პირობებში წარსდება იგი რუსეთის დიდი რევოლუციის წინაშე. ვერც ევროპის რევოლუციების გავრცელებმა, ვერც ეროვნული იდეის გაძლიერებამ მე-19 საუკუნეში და მას

შემდეგაც ვერც მრავალმა ისტორიულმა მაგალითებმა რუსეთს გვერდს ვერ აახვედრეს ერთხელ აღებული კურსიდან. მტრულ ძნელი ასახანი ოპერაციები შეიქმნა საჭირო, რომ ველიკორუსები გონს მოსულიყვნენ და „ინოროდებზე“ „ზრუნვა“ თავისი ერთ-ერთი შედეგად იქცა.

უძველესი ომბა რევოლუცია გამოიწვიდა მარზავაგამობის წესი და მეთოდი უნდა შეცვლილიყო. მაგრამ რუსის ინტელიგენციის საუკუნოებით შეზარდილი ტენდენციები ფხვს არ იცვლიდა ეროვნულ პოლიტიკის დარგში.

სოციალისტ მინისტრებისთვისაც წარმოუდგენელი იყო რუსეთი გარეშე აგრესიულ პოლიტიკის წარმოებას. მათი წინადადება, გასეგებულ სხეულიდან ჩირქი გამოეშვათ, რასაც ბუნებრივად მოჰყვას, რომ სხეულმა მტერი სისხლივთ ვერ აიტანა და უტყაღ და მოულოდნელად გასკდა.

ბებს იწვევენ, „ვერე“ უბს აღგენენ და „ლიდი რუსეთის“ გამოჩინება კი აღარ მოლოდინს არ ამყარებენ. თუ ეგეობა, დახსენებულმა აზროვნებამ არ სძლია ახლად მოხილს, ცხოვრების აუცილებლობით გამოწვეული იქნება, ველიკორუსები რომ იჩინა თავი, რევოლუცია გამოართვს თვის მთავარ დანიშნულებას და არც შთანთქმება ანარქიის წიაღში.

გვანი დამუშავებელი პრეზ.

ნოემბრის 19-მა შეარჩია ეროვნულ ნილიზმის ედლები. პირველ ეროვნულ თავისუფალ ბოიბაზე ერთსულოვნად აღმზიდა ყველას სულიერი საქართველოს თავისუფლებისა, ქართველი ხალხის ისტორიულ ზნახებით ვინაღლებს, ერის უზენაეს უფლების აღდგენა-დაცვისა.

ეს დიდი წაღილი რეალ განზორციელებას ელის. ეროვნულმა საბჭომ და მისმა ადმინისტრაციულმა კომიტეტმა თუ პრაქტიკული საქმიანობა არ გაჩაღდა, თუ ახლავს არ გადასდგა აუცილებელი ნაბიჯი, შიშინ 19 ნოემბრის აქტი შექმნილი ძვარფასი იმედი მწარე სინამდვილის წიაღში გაშტრება და ისევე ძელი უნაზიზადა ღიხსნაღერებს.

საქართველოს აღსრულებაში მოსაყვან მიზანთ უნდა დავისგან საქართველოს დამფუძნებელი კრების მოწვევა. შინაური და სავაჭრო პირობები ყოველ დღე იცვლება. ამ შემთხვევაში საქართველოს ინტერესების დაცვა მტრად რთული საქმეა.

ეროვნული დამფუძნებელი კრება დააწესებს საქართველოს მმართველობას, რომელიც წარუდგება მთელს ერს. საერთაშორისო ვითარებას ჩვენს შორის განსაკუთრებულ ყურადღების მიქცევას თხოულობს. ეროვნული საბჭო მოვალეა ანგარიში გარწიოს არსებულ მდგომარეობას და შესრულდეს ერის ნება-ყოფილობის გამოხატვისის როლი.

უკრაინის მეუმრავლესეთა მთავრობა ძველ რეჟიმის დროს წაღებულ სიძლიერეს უბრუნებს, რადგანაც ამ სიძლიერის რუსეთში ყოფნა მას უნდა, რაც თვით მპრობათობა დაემხო, სამარცხინოთ მიანიხათ.

იმავ თვითმპრობებობამ ჩვენ სამშობლის დიდ-ძალი ძვირფასი სავანური მოსტაცა; რომელიც რუსეთის სხვადასხვა დაწესებულებათ ამჟღავნებენ. ეროვნულმა საბჭომ სწინებულ ეროვნულ სიძლიერის დაუკონებლივ დაბრუნება უნდა მოითხოვოს.

ჩვენს ქვეყანაში ანარქიის და სხვა უწყველი ცხოვრების უნარს ვერ იჩენს. ცხრა თვე გადის, რაც რუსეთში ძველ მმართველობის ნანგრევზე ახალს აშენებენ მაგრამ ცხრა თვის შედეგი მტრად იქცა და დამფუძნებელი.

სფერანგეთის 1848 წლის რევოლუციის ქრონიკა პირდაპირი განსახიერება რუსეთის აწინდელ ვითარებისა. 1848 წ. პარიზის ჩამოშორდენ პროვინციები. ხალხი დაიყო კლასებათ, მმართველობის აღმასრულებლებათ გამოვიდენ ყურანაღისტები, მასობები და მმართველობა, რომელთაც კაფე-ბუში დროს ტარების მტერი არაფერი იცოდენ.

გარდადენ დებერტიობა მასიურ მოვლენათ გადასტაცა. გლეხობა კომისრების განკარგულების არ ემორჩილება სამრეწველო ადგილებში აღარ ექვემდებარებოდენ კომისრებს წოდებისარები იყვენ ყველანი პარტიულ წოდებდენ ისინი ჰქადაგებდენ საშინელ დებავაკით.

დამფუძნებელ კრებას ხალხის თვლით ავტორიტეტად დაეკარგა, უკიდურესი პარტია ახლებდა, რომ დამფუძნებელი კრება დატყვევებულ იქნება თუ მასში სასურველი შემადგენლობა არ შევიდა. ვაიმარბა სისხლის დგრა, პროლეტარიატის გაბატონების იდეა დამარცხდა, და სისხლიდან დაკლიობა ხალხმა აფორიაქებულ ცხოვრების კალაპოტში ჩასაყენებლათ ნაშალონ მესამეს მისცა თავის ძალა უფლებათ.

რა იქნება ხელ რუსეთში ამის გამოცნობას ჩვენ არ ვისრულობთ. მეუმრავლესენი ამბობდენ, რომ დამფუძნებელ კრებიდან არა სოციალისტ წარმომადგენელს გააქეებებოთ. როგორც თფილისის გაზ. „წინაშე ტრულა“ სწერს პეტრეს ქალაქში მეუმრავლესეთ დამფუძნებელი კრება უკვე გაურყვიათ და ზოგი მისი დელეგატი დაუტუსაღებათ.

ჯერ არ დაუწყია მუშაობა დამფუძნებელ კრებას და იგი კიდევ დაუბოვიათ. რუსეთში ამ გმათ ორი ძალა უპირდაპირდება ერთმანეთს- ბოლშევიზმი და კადეტობა დამფუძნებელ კრების არჩევნებში მხოლოდ ამ ორმა პარტიამ მიიპყრო უკრადლება. რას მოსაწყვებს ეს? არც ამის ახსნას შეუდგებოთ ჩვენ. მოგახსენება ორიოდ სიტყვას დასახელებულ პარტიების შესახებ. ბოლშევიზმი ეს მრვეველი, რუსეთის, რადიკალი დიდ ხანს არ შერჩება ცხოვრებას; მეუმრავლესეთა გამტკიცება არას გზით არ შეიძლება. დღეს თუ მოდერნიზმმა ხალხი შემოიკრიბა ეს იმით იხსნება, რომ გულბრყილო ხალხი დატყვევ უამაზმა ლოზუნგმა.

სახელმწიფოური იდეა არ აქვს, აბსოლუტურ თვისებათ კი არ უნდა გავიგოთ. რუსეთის ხალხს დღემდის ვერ ექნებოდა სალიტერატუროური იდეა, რადგან ველიკორუსეთი მეორე რომის იმპერია შეიქმნა, რომელმაც თავის უფელს ქვეშ მოაქცია ბევრი ერები, მონებათ გაიხადა მცირე ერები.

ახლა ერები განთავისუფლდენ, ეროვნული თვითგამორკვევა საყოველთაო და აუცილებელ მოვლენათ წარმოვად. თვით ველიკორუსიაც ეროვნულ თვითმყოფელობის გზას დაადგა, რაც გამოპრუნების მაჩვენებელია. მამასაღამე რუსეთი ნაწილდება ცალკე ეროვნულ ანუ ოლქობრივ თვითგამგებულ ერთეულებათ.

რუსეთის სხნაც მხოლოდ ამ დიდ ეროვნულ შემოქმედების პროცესს ძალუფს. კადეტები ამათ შეერტებენ რუსეთის ძველ ფარგლებში აღდგენას. დიდ სახელმწიფოს კალიბ შეშეცება, რომ დაპყრობით და სხვათ დამონებით გაბაგრდეს რუსეთის იმპერია, რევოლუციამ გააქეა, ამიტომად რუსეთი მხოლოდ ვრია, რომელმაც თავის თავს უნდა უშველოს.

ვთქვათ რუსეთმა ანარქია ასე ადვილათ ვერ მოსპო, ვთქვათ ჯერ დიდი ხნის ბრძოლა და წამება დასჭირდა დასახულ მიზნის რეალ განხორციელებისთვის, რომლის შემდეგაც სხვა მდგომარეობა უნდა შეიქმნეს, მაგრამ ის კი ქვეშარტებაა, რომ რუსეთი, როგორც სხვა ერთა მფლობელი სახელმწიფო ევლარ აღსდგება.

ერთ ველიკორუსეთის დიდი კულტურისანიც რომ იყვენს არც ერთ მხრით არც ერთნარი უფლებას არ აქვს, რომ 180 ხალხის ბატონი იყოს და ნების აღმსრულებლათ მოჰქონდეს თავი. ერებს უკვე გადაცა თუ უფლებანი თავის-თავის რთთვე განგებისა.

სანტ. **ეროვან კავკასიაში.** წერილი მესამე. რუსეთში ერობის შემოღების დედა აზრი იმ წესდებულების ძალით, რომელიც 1864 წელს იყო გამოქვეყნებული, იმამთ მდგომარეობა, რომ ხალხს თავის პირ-ვარამხედ ისე ეზრუნა, როგორც ყოველივე კრძო პირი თავის ოჯახზე ზრუნავს. ამ გვარ შენეულობას, რასაკერძალო, დიდი მნიშვნელობა ჰქონდა, რადგან ამ რიგად ხალხს უფლებას ეძლეოდა შეერთებულნი ძალებით სერთო საქმეები მოეწესრიგებინა და მით გაუმჯობესება შეეძლებინა. ამისთვის თითოეულ გუბერნიამ ორნარი ერობა იყო დაწესებული: საგუბერნიო და სამარო, ესე იგი, ყოველ მარაში სამ წელიწადში ერთხელ ახალი რეგულაციების, ანუ ხმონების არჩევნები უნდა მოეხდინათ და ისინი კი ირჩებდენ თავინთ გამგეობას, ანუ უკეთ ვთქვათ, აღმასრულებელ ორგანოს, რომელსაც ყოველგვარ საჭირო საქმეებზე ერთის მხრით უნდა ეზრუნა და მეორეს მხრით ყოველივე ხმონანთა საზოგადო კრების გადაწყვეტილება სისრულიეში უნდა მოეყვანა.

რუსეთის ვითარება.

1848 წელს ბაქუნინი სწერდა: „რუსის ხალხის აბოლიტორი სწრაფვა სრულიად არ არის სახელმწიფო ცხოვრების შექმნის

ბაქუნინის თქმა, რომ რუსის ხალხს

